

Når hunden er aggressiv

Selvom det af og til kan virke sådan, er der ingen hunde der er ondskabsfulde, men der er hunde som farlige. Det kan være generelt eller i isolerede situationer.

Hunde indeholder andre egenskaber end aggressivitet, der kan gøre dem farlige for deres omgivelser. Jagtlyst er en almindelig risikofaktor, når der er tale om mindre dyr og børn.

Meget få hunde er dog i besiddelse af så stor en jagt- og kamplyst, at de er farlige for voksne mennesker.

Der er meget stor forskel på, hvilke egenskaber de forskellige hunderacer er i besiddelse af, og som tommelfingerregel bør man aldrig lade en hund være alene sammen med børn og mindre husdyr.

Da en aggressiv hund altid er potentielt farlig, bør man søge professionel hjælp før et evt. problem udvikler sig, men jeg håber at kunne sætte problemerne i perspektiv og undgå fejlhåndtering med denne pjece.

Hvorfor er hunden aggressiv ?

Aggressivitet er en naturlig reaktion for både mennesker og dyr. Hensigten er at skabe afstand. Enten kan man selv fjerne sig, eller også kan man prøve at få det ubehagelige til at forsvinde.

Nogle hunde har nemt ved at vise aggressivitet, mens det for andre hunde er den absolut sidste udvej.

Dette afhænger både af medfødte egenskaber, men også af de erfaringer hunden tidligere har gjort sig.

Den kan altså meget tidligt vælge aggressivitet som løsning på evt. konflikter, eller kan tvinges til dette hen af vejen, hvis andre forsøg på konfliktløsning ikke er succesfulde.

Det er ikke altid logisk for os mennesker, hvorfor hunden betragter en given hund/person eller situation som truende, og det er heller ikke altid nødvendigt at finde ud af for at ændre hundens opfattelse af situationen.

Der er naturligvis andre muligheder end aggressivitet, som en hund kan gribe til, når den ønsker at løse en konflikt.

En anden mulighed er flugt, men nogle hunde er ikke gode til at benytte sig af denne mulighed, og desværre vil mange situationer udelukke flugt (f.eks. når hunden er i snor, ligger i sin kurv, står i et hjørne, er til dyrlægen osv.).

Hvordan bør man selv reagere ?

Når en hund udviser aggressiv adfærd, og dermed opnår den afstand til ”truslen”, som den har brug for, lærer den af sine handlinger, og der vil være en stor risiko for, at den griber til aggressivitet igen næste gang den føler sig truet og måske endda tidligere i forløbet. Bliver hunden derimod straffet for sin handling, vil dens opfattelse af at situationen ER farlig, styrkes, og problemet vil blive værre.

Det kan altså være næsten umuligt at handle hensigtsmæssigt når man står i en konflikt situation, og det er derfor vigtigt at undgå at sådanne situationer opstår.

Da livet er fuld af overraskelser, bør hunden dog trænes op til at kunne acceptere mange af de situationer, som lige nu kan virke skræmmende.

Det er vigtigt at starte med situationer, som hunden kan håndtere fornuftigt, og langsomt træne sig frem mod det endelige mål.

Træningen skal afstemmes efter den enkelte hund og vil bestå af øvelser, hvor hunden finder ud af, at de pågældende situationer ikke er farlige, men derimod er ensbetydende med noget rart (f.eks. eftertragtet legetøj, godbid el. lign.).

I langt de fleste tilfælde vil det være nødvendigt med professionel hjælp til tilrettelæggelse og måske gennemførelse af denne træning.

Signaler, der fortæller at din hund er presset :

De fleste hunde har desuden et meget bredt udvalg af signaler der er beregnet til at dæmpe aggressivitet, tilnærmelser eller voldsomhed hos andre hunde.

Disse signaler vil de også bruge i deres kontakt med mennesker, og de er vigtige at genkende, da man så kan lære at forudse de situationer hvor hunden føler sig presset og måske vil handle aggressivt, hvis situationen får lov til at udvikle sig.

Disse signaler indeholder bl.a. :

- Sammenknebne øjne
- Lav hoved- eller kropsholdning
- Kigge væk (dreje hovedet)
- Gabe
- Slikke sig om snuden
- Smaske
- Fryseposition (hunden ”fryser” fast i en bestemt position, oftest stående med lav krop- og hovedholdning)
- Tilbagelagte ører og lange mundvige

Disse signaler skal ikke nødvendigvis tydes som forløber for aggressiv adfærd, men derimod som en del af det meget righoldige og fornuftige sprog som hunde er i besiddelse af.

Signalerne kan også have andre betydninger end de her nævnte, men det er vigtigt, at hunden får en fornuftig tilbagemelding på sine signaler for at bevare et fornuftigt ”sprog”.

Almindelige aggressivetsproblemer:

- **Hunden knurrer ved madskålen eller når den har fået et kødben:** En hyppig, men meget problematisk situation, specielt når der er børn involveret.

Hunden knurrer, fordi den er utryg og bange for, at maden eller kødbenet bliver taget fra den igen. Skælder man ud eller afstraffer, vil man blot gøre situationen endnu mere ubehagelig for hunden.

Første reaktion bør være at ignorere hunden – lad som om du hverken hører eller ser den. Herefter kan man træne den op til at opfatte enhver tilnærmelse ved madskålen som positiv. Situationer med aggressiv adfærd i forbindelse med kødben bør trænes i samråd med en professionel.

Start med en tom madskål. Når hunden har kigget i madskålen og derefter kigger undrende på dig, lader du lidt foder falde ned i skålen.

Herefter kan du lade lidt foder falde ned i skålen, hver gang du passerer. Når hunden har vænnet sig til, at din tilstedeværelse ved foderskålen er positiv, kan du tilbyde den lidt større mængder tørfoder af gangen.

Herefter kan du lade en ekstra lækker bid falde ned i skålen, når du passerer. Når hunden kigger forventningsfuldt på dig, når du er i nærheden af dens foder, kan du bukke dig let hen over den når du slipper lækkerbiddens for derefter at trække

dig tilbage. Proceduren gentages herefter af resten af familien, ikke fra det punkt du er nået til, men forfra hver gang.

- **Hunden knurrer, når du prøver at få den ned fra møblerne:** Hvis hunden ligger i sofaen, og du kommer hen for at sende den ned, vil dit tonefald ofte være truende, og hunden kan føle sig utryk. Den har ikke mulighed for at flygte, da den eneste vej ned af sofaen er mod dig. Nogle hunde vil så prøve at få dig til at gå væk ved at knurre. I de fleste af disse tilfælde føler hunden sig altså trængt op i en krog, og aggressivitet vil for den være sidste vej ud af en ubehagelig situation. I stedet kan du ignorere hunden, og gå et andet sted hen og kalde på den, hvorefter den får en godbid for at sidde, eller udføre anden kendt og yndet kommando. Ønsker du ikke hunden i møblerne, kan du herefter påføre hunden en lang line (evt. et stykke tøjsnor), som du efterfølgende kan træde på, for at hindre hunden i at hoppe tilbage i sofaen. Hunden bør naturligvis have adgang til et andet blødt og tiltalende leje.

- **Hunden er aggressiv over for fremmede mennesker:** Dette kan være alle fremmede eller kun mennesker af en bestemt type – f.eks. mænd eller børn. Det er vigtigt ikke at skælde hunden ud, da dette kun vil gøre situationen endnu mere ubehagelig. Lad være med at presse hunden til samvær den er

utryk ved, men ros og beløn hver gang den aktuelle mennesketype er i nærheden. Efterhånden som hunden vænner sig til dem, kan man lade de ”fremmede” tabe en godbid, men i øvrigt ignorere hunden. Det er vigtigt hele tiden at lade hunden være den der tager initiativ til kontakt. Ved udtalt angst og aggressivitet eller hvis der er fare for at hunden bider, bør man søge professionel hjælp med det samme.

- **Hunden er aggressiv over for andre hunde :** Lad være med at skælde hunden ud, eller på anden måde gøre situationen mere ubehagelig. Det er ikke alle hunde der bryder sig om hinanden, og det lyder ofte værre end det er. Drejer det sig om et generelt problem, altså aggressivitet over for mere end et par enkelte hunde, bør der søges professionel hjælp. Det vil være en stor hjælp med en kommando, en godbid eller et stykke legetøj, så man kan aflede hunden og undgå situationen før den opstår.

Opsummering :

Aggressivitet er altså en naturlig, men i de fleste sammenhænge uhensigtsmæssig del af hundens adfærd. Vores verdensbillede stemmer ikke altid overens med hundens, hvorfor der desværre opstår en masse misforståelser. Det er vigtigt at lære hundens sprog lidt bedre at kende, hvis vi skal hjælpe hunden og forudse evt. problemer. Det er altid vigtigt at undgå konflikter, men skulle man alligevel havne i en konfliktsituation må man prøve at aflede hunden, før den griber til aggressivitet. Lykkes dette ikke er det bedste man kan gøre : Ingenting - medmindre der er umiddelbar fare for dyr eller mennesker.

Tekst: Dyrlæge Pernille Wennich

Illustrationer venligst udlånt af Bayer HealthCare

Anbefalet litteratur: På talefod med hunden af Turid Rugaas .
www.canis.no